

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 71/05-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. marca 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. Miroslava Nipču, bytom Z., zastúpeného advokátom JUDr. V. M., Advokátska kancelária, Z., pre namietané porušenie jeho základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 102/03 a postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 1 To 138/04 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. Miroslava Nipču o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. februára 2005 doručená sťažnosť Ing. Miroslava Nipču, bytom Z. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. V. M., Advokátska kancelária, Z., pre namietané porušenie jeho základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Zvolen (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 102/03 a postupom

Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 To 138/04.

Sťažovateľ uviedol, že okresný súd rozsudkom č. k. 4 T 102/03-143 z 26. marca 2004 uznal sťažovateľa vinným zo spáchania trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa ustanovenia § 215 ods. 1 písm. a) zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“). Sťažovateľ namietal, že predmetný rozsudok nemá žiadnu oporu vo výsledkoch dokazovania. Proti tomuto rozsudku okresného súdu sa sťažovateľ odvolal, pričom o odvolaní rozhodoval krajský súd, ktorý svojím uznesením sp. zn. 1 To 138/04 z 18. augusta 2004 odvolanie sťažovateľa a okresného prokurátora zamietol. Aj v tomto prípade sťažovateľ namietal postup krajského súdu, ktorý si pri svojom rozhodovaní osvojil právny názor okresného súdu, ktorý podľa jeho vyjadrenia nemá žiadnu oporu vo výsledkoch dokazovania vykonanom na hlavnom pojednávaní.

Sťažovateľ predovšetkým namietal procesné pochybenie okresného súdu a krajského súdu, ktoré neumožnili jeho manželke v priebehu konania vypovedať v materinskom jazyku, teda v prítomnosti pribratého tlmočníka. Podľa vyjadrenia sťažovateľa je jeho manželka štátnou občiankou Kuby a slovenský jazyk neovláda dostatočne slovom a písmom. Sťažovateľ uviedol, že tento procesný nedostatok sa obidva sudy snažili odstrániť až následne pribratím tlmočníka.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd jeho sťažnosti vyhovel a nálezom vyslovil:

„I. Okresný súd vo Zvolene v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 102/03-143 a Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 1 To 138/04 bolo porušené právo Ing. Miroslava Nipču... na spravodlivé súdne konanie zakotvené v článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

II. Ing. Miroslavovi Nipčovi sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 300.000,- Sk..., ktoré je Krajský súd v Banskej Bystrici povinný vyplatiť do 60 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom namietal porušenie svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 102/03 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 To 138/04.

Z obsahu sťažnosti, ako aj jej príloh ústavný súd zistil, že proti rozsudku okresného súdu č. k. 4 T 102/03-143 z 26. marca 2004, ktorým bol sťažovateľ uznaný vinným zo spáchania trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa ustanovenia § 215 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, podal sťažovateľ odvolanie. O podanom odvolaní rozhodol krajský súd uznesením sp. zn. 1 To 138/04 z 18. augusta 2004 tak, že odvolanie sťažovateľa a okresného prokurátora zamietol. Predmetné uznesenie krajského súdu bolo sťažovateľovi doručené 23. septembra 2004.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Ústavný súd v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 22/02 uvádza: „Sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti. Jednou zo zákonných podmienok pre

prijatie sťažnosti podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, teda v lehote dvoch mesiacov od kvalifikovanej právnej skutočnosti.“

Sťažovateľ sa na ústavný súd obrátil sťažnosťou zo 16. februára 2005 doručenou ústavnému súdu 21. februára 2005, teda po lehote dvoch mesiacov od kvalifikovanej právnej skutočnosti, keďže v namietanej trestnej veci konečné a právoplatné rozhodnutie krajského súdu sp. zn. 1 To 138/04 z 18. augusta 2004 bolo sťažovateľovi doručené 23. septembra 2004.

Ústavný súd zistil, že sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená po uplynutí lehoty stanovenej na podanie sťažnosti podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. marca 2005